



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

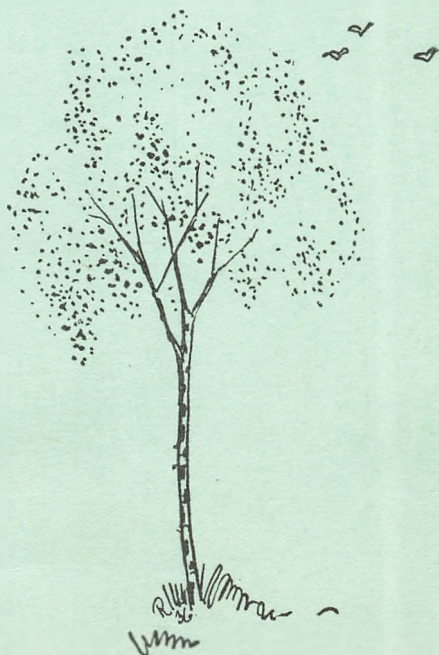
### Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

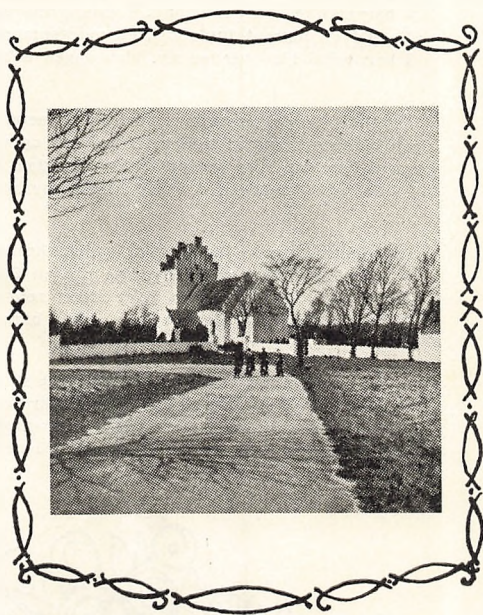
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GUNNAR JØRGENSENS  
SKOLE

1955—56



Det tyvende år ---



En sommerferie-hilsen  
til elever, lærere og forældre



Jeg gik at sanke solskin mellem grønnende hegn  
 i barnelykkens drømmeland, i eventyrets egn.  
 Da lød et dugrent fuglefløjt, en morgenmunter sang.  
 I barnesmil blev verden ny, blev dagen dobbelt lang...

Og fletted en skærsommer med sin signende sol  
 en blomsterkrans af timian, af bukke og viol,  
 mens himlens buer genlød under sangglad lærkelyd  
 — da leged småbørn elverleg blandt markens tusindfynd...

Og vandred jeg en høstkvæld mellem korngyldne strå  
 — små barneglade solsmil gjorde himlen forårsblå.  
 Da drømte jeg et eventyr, hvor alt er rent og godt —  
 Guds tanker spirer fejrest frem, hvor barnefod har trådt!

— Har livet ristet runer i et sorgtynget sind,  
 et barn kan digte evighed i runeskriften ind.  
 Og kvidrer himlens fugle mellem forårsgrønne hegn,  
 da signer Gud min sommerdrøm med barnesmilet tegn.

G. J.





---

---

»Skoleliv er menneskeliv...«

H. C. FREDERIKSEN



vad et spand af skoleår betyder for et barn, kan kun dets fremtid afgøre. En fintvejende eksamensvægt formår til nøds at taksere den »kundskabsmængde«, disciplen gennem årene har erhvervet sig. Men dermed er skolens indsats næppe gjort op. Det vigtigste er fortiet. Thi vel må det anses for såre nyttigt, at barnet *kan* sin ABC og véd, at to og to er fire — men af langt mere vidtrækkende betydning turde det vel være, at det i årenes løb fik lært at åbne sindet for de mange menneskelige livsværdier, som hverken kan måles eller vejes. At det fik lært at leve »med øjet — som det skabtes — himmelvendt, lysvågen for alt stort og skønt herneløst, men med de dybe længsler velbekendt, kun fyldestgjort af glans fra evigheden.«

Skal noget sådant — omend kun tilnærmelsesvis — nås, må skolen have andet og mere at byde på end lovbefalede pensa og tørre kendsgerninger. Den må forstå, at børnene og de unge ikke bare er mere eller mindre uvidende væsener, der skal proppes med lærdom — men små levende menneskebørn, hvis sind er et hav af længsler og drømme, af undren og spørgen, af mismod og lykkefølelse. Den må være lyttende og lydhør, at ikke den skal ende med at give stene for brød.

Gå et skoleår igennem i erindringen ... og tanken vil ikke alene fæstne sig ved en række faglige oplevelser, men nok så meget ved små gyldne nuer, der kastede solstrejf ind over hverdagen. Små kostbare øjeblikke af højst forskellig art. Det kunne være noget så enkelt som en forårstur i Øregårdparken, mens krokustæppet blomstrede og ænderne boltrede sig i de stille kanaler. En uventet alsangstime, hvor vi for en stund lod lektiebøgerne hvile og mærkede, at »friest er vort åndefang, når dybt vi drager det i sang, så højt i sky det klinger.« Eller det

kunne være en fortrolig samtale på tomandshånd, en hyggelig klasseaften, en skovtur, hvor vi rystedes sammen i raslende turistbiler eller slentrede rundt i en solgylden efterårsskov. For slet ikke at tale om små lykkelige øjeblikke rundt om i skoletimerne, hvor ikke blot forstanden, men også hjertet blev taget med på råd. — Alt dette er jo udefinerlige rigdomme, der ikke direkte kommer eksamensopgivelserne ved, men som ikke desto mindre hører umisteligt med, hvor skoleungdom færdes.

Og lad så kun udenforstående kalde denne skole en »mærkelig« skole — med dens mangel på »stramme tøjler« og »hårdhændet disciplin«! Mon ikke netop det, der tilsyneladende virker som planløs tilfældighed og uovervejjet laden-stå-til, er med til at skabe rolige og harmoniske vokseår for en groende ungskov? Mon ikke meget af det, der ligger gemt mellem linierne og har svært ved at finde plads inden for skemaets fag, i ny og næ fik nedlagt et frøkorn, der engang i en fremtid, nær eller fjern, vil spire og bære frugt?

Jeg tror det —

Gunnar Jørgensen

## Pædagogiske strøtanke

Kald strøtanke skumprojekt —  
der ligger bølger bag . . .

Hvad gør det, at barnet ikke takker dig for din gave?  
Har du ikke tag nok i dets glæde over den?

\*

Livet er nu rigt! Selv på en asfalteret legeplads kan  
man finde blå forglemmigejer . . .

\*

Giv agt, pligttro lærer, at ikke årene gør dig til et  
ledsommeligt leksikon, som disciplene er tungen til at tegne  
abonnement på!

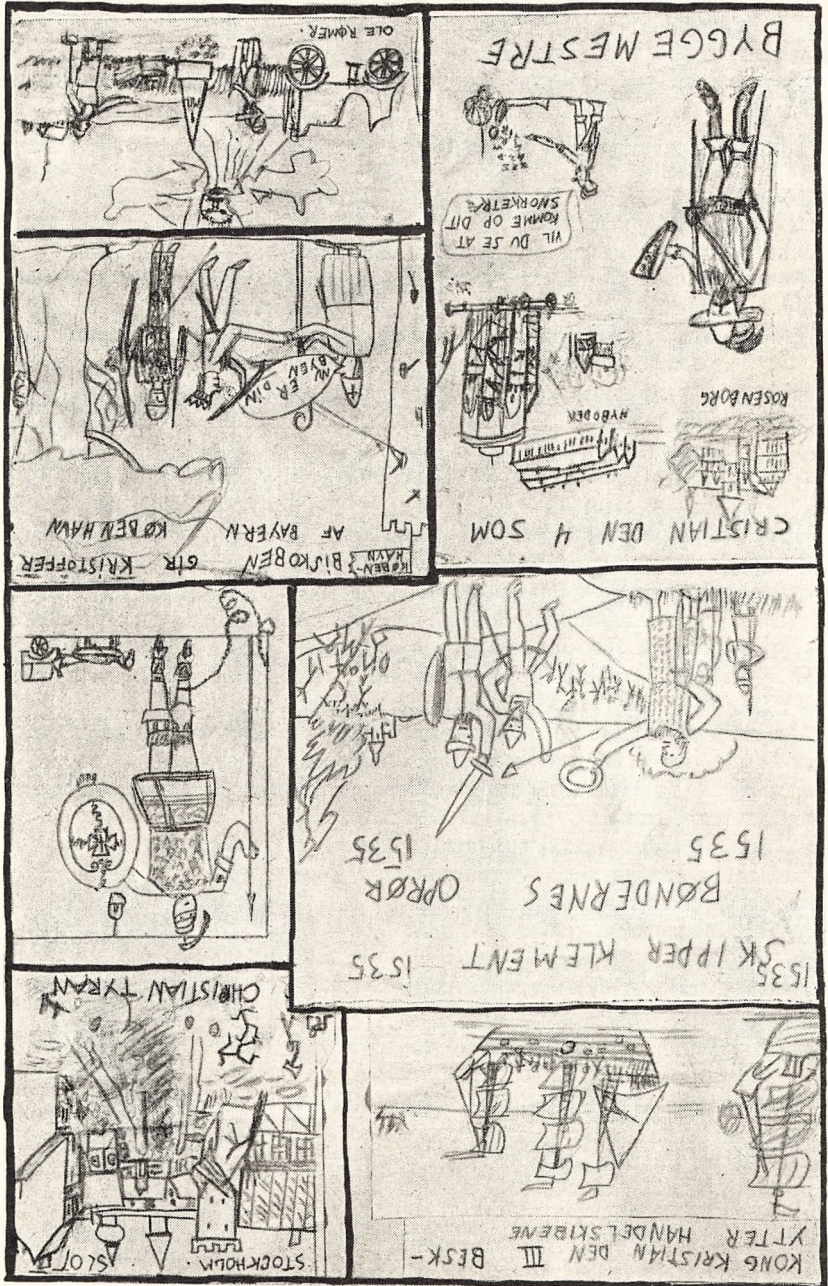
\*

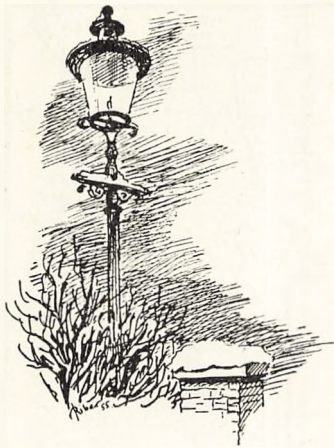
„Det er en dårlig general, der møder på valpladsen med  
et sjystem!“ sagde Napoleon. — Kan det samme ikke siges om  
børneopdragere?

\*

Hver time på dagen hører den fangne kongeørn publikum  
plapre: „Hvor er det synd!“ og ser dem haste videre . . .







Jeg véd,

hvor glæden har sit hjem...

JULETALEN 1955

Menneskene møder julen på vidt forskellig måde. Der er dem, der kommer i julestemning midt i november måned, når de ser en lille grankvist ligge henslængt på en våd villavej — eller når de hører genboens lille pige klimpre »Glade jul« på klaveret. I samme nu vælder

der noget varmt op i sindet midt i novembermørket og den grå hverdag — et væld af lyse minder og kære toner, som har ligget gemt dybt nede i det, man med et fint ord kalder »underbevidstheden«. Man føler med eet, at man har lukket julens eventyrdør på klem og kigget ind i et rige, hvor barnesindet endnu lytter, tillidsfuldt og rent. — Og så er der andre, som bevidst stritter imod, når »julestemningen« melder sig. Hvor hyggeligt end gaderne smykkes med grønne guirlander og hvor festligt end butiksvinduerne stråler, for dem er december-julen kun tomme traditioner og tåbeligt godtkøbsglimmer. Lirekassemanden, kravlenisserne og den fattige sprællemandsdreng ved Helliggejst er kun irriterende markedsgøgl og meningsløst julehalløj, som intet har at bringe et jordbundet og nøgternt nutidsmenneske. — Men så er der jo forøvrigt også dem, der i og for sig hellere end gerne ville løfte stemmen i koret af juleglade sjæle, men som finder det svært at »synges og danse og klappe i hænderne«, så længe millioner af jordens børn går sultne i seng hver aften og så længe sorger og lidelser hører til dagens orden . . .

Og dog —! Hvad enten du hører til de lykkelige, der kan ånde tillidsfuldt ud i en Ingemann'sk idyl, eller du som forstandsmenneske finder fryd ved at pille hjerter og kræmmerhuse af julens grønne træ — ja, eller din glæde synes skrinlagt, fordi dit hjerte krymper sig i medfølelse med den lidende menneskehed — mon ikke trods alt JULEN har noget at sige dig med sit glade budskab om, at tilværelsens *inderste* mening ikke er hårdhed og kulde, men *godhed* og *kærlighed*? — Alle har vi jo oplevet det i små hellige øjeblikke. Hver gang vi stod over for et menneske, der holdt af os — som søgte at glæde os og så gennem fingre med vore fejl, da var det jo JULENS ånd, der kastede glans over et fattigt hverdagsliv. Da var det JULEHJERTET, der bankede, JULESTJERNEN, der stod tændt — —

De små har unægtelig nemmest ved at fatte det. De finder julens glæde i en marcipangris eller en nissemand med vatskæg — og synes, december måned er som at blade i en gylden eventyrbog. Langt sværere



er det for jer store — og os voksne — at finde ind til julens hemmelighed. Det at blive »stor« — og »voksen« — er jo bl. a. at miste *noget* af barndommens tillidsfulde tro på nisser og julefeer — men samtidig føres vi år for år et stykke dybere ind i det rige eventyrland, der hedder — *menneskelivet*. Julen står vel ikke længer som for de yngste i gavernes og julelysenes tegn — vi oplever måske kun dens højtid *glimtvis* — men alle bærer vi i os en længsel efter den fred og den glæde, englene sang om for markens hyrder. — Selv om vi ikke længer er små glade børn, der klapper i hænderne og siger: »Se, lysemændene —«, men store og kloge mennesker, der véd, at livet ikke er lutter snefred og kanebjælder, trænger vi alle til en gang om året at lytte til toner, som ikke er af denne verden, men genklange af noget *evigt*. Alle trænger vi til, når JULEN er nær, at »gå med stille sind, som hyrderne til barnet ind«. — Og godt er det, om vi da opdager, at »barnet« i os selv ikke er noget, vi skal vokse fra, men noget vi skal vogte og værne.

Lykkelig er den, der livet igennem kan nynne med på den salme, som i år på en mærkelig måde blev julens salme:

*Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,  
når øde mark står hvid:  
hint frydekor fra Betlehem  
forstummer ingen tid....*

Sker det, har julen 1955 ikke forgæves banket på vor dør.



Glimt fra julekomedien 1955.



## Med fjerde A i Norge

2. juledag startede vi, efter at vi havde ordnet alle forberedelser lige fra varme vanter og skihue til skivoks og bindinger, der skulle påsættes af hr. Fabricius, assisteret af vor for de næste tolv dage yndige hyttealf Dorte Kjær. Det blev en dejlig tur! Tolv dages sol og sne hjalp svært midt i den mørke tid. Da vi var sejlet til Oslo

om natten, kørte vi den 27. med 5 timers pragtfuld udsigt videre op ad Bergensbanen til Torpo, hvorfra vi som en bedre flok kreaturer blev befordret de sidste km. til hytterne. Vi havde været meget spændt på, hvorledes de to hytter tog sig ud, men vi blev bestemt ikke skuffede! Efter at der var tændt op i kaminen og noget mad var »fremtryllet«, sov vi ret hurtigt efter de kun få timers søvn, de fleste af os havde fået om bord på »Kronprins Olav«. Blandt andet var der en enkelt søsyg! Næste morgen viste det sig, at der lige uden for en af hytterne var en dejlig snebakke, hvor vi øvede os som fugleunger, der forlader reden for første gang. Også vejen mellem hytterne på en lille km. var rig på bakker og sving, hvor jeg personlig var ved at brække halsen flere gange, fordi jeg endnu ikke havde lært at dreje! Dagene gik hurtigt i et dejligt terræn med sneklædte fjælde nogle km. mod nord, hvortil der blev gjort lange udflugter mod de forskellige toppe. En dag begyndte nogle at snakke om en ulv, og snart blev det til, at hytterne var aldeles omringet af ulve, lige så snart det var mørkt. Disse »nogle« blev svært skuffede, da vi spurgte Olav Gaubo, som ejede den ene af hytterne, og han forklarede (efter at have grint et stykke tid), at hvis vi ville se ulve, skulle vi adskillige km. mod nord. Det fik vi nu ikke lyst til. Om aftenen samledes vi om kaminen og spiste Gud ved hvor mange klatkager. Vi var 16, og en udhungret sjæl kan sagtens spise 10-20 klatkager efter dagens anstrengelser. Det blev bevist flere gange! Nytårsaften blev fejret med meget høj stemning ud på natten. Middagen bestod af hamburgerryg og budding, men med små trøstepræmier, skænket af fru Amnitsbøl. Alt i alt var det en dejlig tur. Da vi var kommet til København, tror jeg, de fleste af os var parat til at tage fat på en frisk, hvor vi slap før ferien.

*Troels Munch-Petersen*



## I Mellem B på Fyn

Lærer Jäpelt, 22 børn fra 1. mellem b og jeg startede den 27. oktober til Fyn. Vi skulle besøge Korinth Landbrugsskole på Sydfyn, 10 km. fra Fåborg, hvor mine forældre er forstanderpar, og derfra gøre udflugt til omegnen.

Vi mødtes på Københavns Hovedbanegård kl. 8 om morgenen — veloplagte og med kæmpebagage — soveposer, kufferter og meget andet. Flere af børnenes mødre fulgte; men da vi først var nede ved og i toget, havde børnene knap tid til at sige farvel — slikposerne kom frem, og under vinken og hurraråb kørte vi fra København.

Rejsen gik godt, selv om 22 børn på een gang i et tog og på en færge, hvor der skal tages hensyn til medrejsende, er lovligt mange.

Vi kom til Korinth hen på eftermiddagen, noget trætte af rejsen. Efter at vi havde fået lidt at styrke os på, så børnene skolen og det tilhørende landbrug, hvor især grisene fangede deres opmærksomhed.

Den 28. så vi Korinth Andelsmejeri. Vi blev bl. a. vist, hvordan man laver ost, og mange af børnene bedyrede, at nu skulle de sandelig aldrig mere spise ost, men det er glemt forlængst. Derefter gik vi hen og så en typisk sydfynsk bondegård med bindingsværk og stråtag, hvor der blev leget i høet.

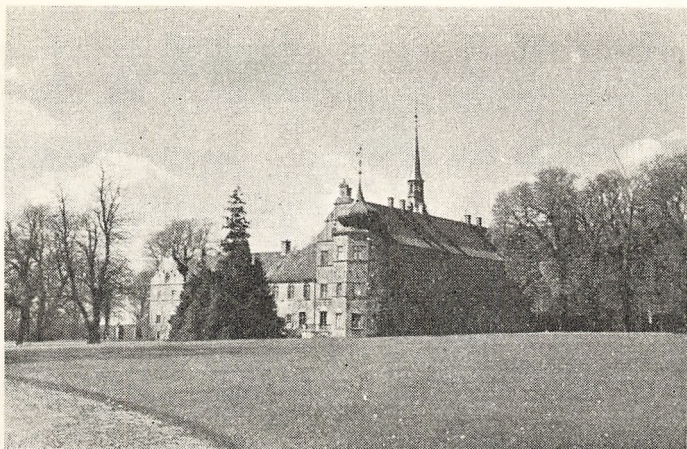
Om eftermiddagen kørte vi i bus til Fåborg gennem de skønne Holstenschusskove. På vejen så vi den gamle Kaleko vandmølle, hvor der nu er indrettet museum. I Fåborg var vi under megen larmen, skrigen og en lille smule svimmelhed oppe i byens vartegn, det gamle klokketårn. Da vi havde set byen med dens mange gamle huse og byporten, kørte vi hjem gennem Svanninge Bakker og langs den store Arreskov Sø, hvor vi passerede Arreskov Slot.

Om aftenen gjorde vi Korinth Kino usikker.

Næste dag, den 30., gik vi tur i Brahetrolleborg park og så slottet, der ligger tæt ved skolen. Jeg tror, børnene var temmelig imponerede af det pragtfulde slot.

Om eftermiddagen kørte vi til Egeskov Slot, der ligger utilnærmeligt omgivet af sine voldgrave. I parken med dens klippede hække og grusbelagte gange legede børnene skjul.

På hjemturen så børnene Krarup Maskinfabrik, hvor der laves landbrugsmaskiner; det var rigtigt noget for drengene.



Brahetrolleborg



Om aftenen ville vi gå tidligt til ro for at være friske til hjemrejsen næste dag; men børnene var ikke indstillet på ro, de larmede. Jeg husker bl. a. noget med skovsnegle og soveposer; men nu er det gået i glemmebogen.

Den 31. startede vi til København. Rejsen gik godt og roligt. Børnene var så trætte efter nattens besværligheder, at de kunne sidde roligt. Vore medpassagerer må absolut have lagt mærke til de artige børn, vi havde med.

På Hovedbanegården blev vi modtaget af Gunnar Jørgensen og flere af børnenes mødre.

Det var nogle trætte — og temmelig snavsede — børn at få hjem, men glade for en dejlig tur til det skønne Sydfyn.

*Kirsten Linde-Laursen.*

## Realisterne i Asserbo

I silende regn, men med humøret i behold, startede Realklasse B med Asserbo som mål. I Ramløse plaskede styrtserne ned, og det var en flok drivvåde cyklister, der ankom til »Birkegården«. Nå — tøj kan jo tørres! En times tid efter sad vi bænket ved et festligt tebord og fik varme i kroppen. — Og nu fulgte et par muntre dage i den skønne nord-sjællandske egn. Timerne fløj af sted med cykleture til slotsruinen, Tibirke og Frederiksværk, traveture i Arrenakke (solnedgang!), badning (for de modige) i Liseleje og stille aftenture i tindrende stjerne-skær. Frk. Smidth satte kolorit på det hele, idet hun med sit noksom bekendte strålende humør gik i spidsen under aftenens sanglege. — Sent vil vi glemme, hvordan vi den sidste dag fulgte hende til toget og dansede kang-kang på perronen, så stationsforstanderen nær havde glemt at ringe med klokken! — Så godt befandt vi os på »Birkegården«, at vi ikke kunne dy os, men måtte derop igen på en forårstur, der blev ikke mindre vellykket!

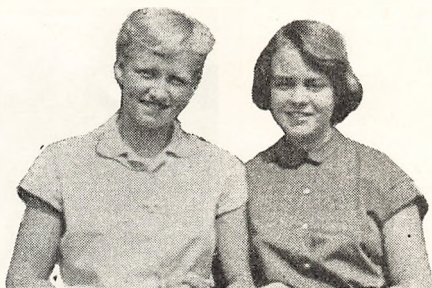
*G. J.*



På Rørvigfærjen.



Hos soldemor.



## SOLSKINSSANG

i erindring om eventyrsommeren 1955

Vi sanked solskin og sommerfryd,  
vi plukked blomster langs sti og strande,  
fra dagen vågned ved lærkelyd,  
til solen sank bag de fjerne vande.  
Og kom en byge med bløderegn:  
i år stod somren i solens tegn!

Vi sanked solskin på støvet vej  
og ånded ud i de svale nætter.  
Vor drøm var lykke, vort dagværk leg  
i dunkle skove, på åbne sletter.  
Det dufted krydret fra hybenhegn —  
I år stod Danmark i rosers tegn!

Så lang en dag og så lys en nat . . .  
Jasminer dufted langs dugvådt dige,  
en kukker kaldte fra elverkrat,  
fuldmånen blinkede i bugt og vige.  
Skærsommerskøn stod hver hjemlig egn,  
med markens kløver som lykketegn . . .

Nu glimter kornmod og stjernes kud.  
Solglade minder i krans vi fletter.  
Mod sommerlandet vi længes ud,  
hvor hylden blomstred i lyse nætter.  
Gid somrens solskin og bygeregn  
må hilse høsten med håbets tegn!

*Gunnar Jørgensen*



# Af skolens dagbog



Spørgetime hos skolemesteren

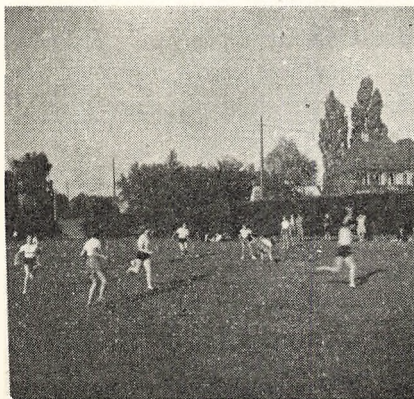
16. AUGUST: Efter en eventyrlig solskinssommer tog vi fat på det nye skoleår. Ved indledningsfesten i salen, hvis gulv skinnede spejlblankt og nyafhøvet, læste skuespillerinden fru *Grethe Paaske* en novelle af Karen Blixen. *Ellen* og *Helen* fra realklassen sang en lille solskinsvisse (se side 11) — og skolemesteren bød den sommerglade og nøddebrune discipelskare vel mødt »til arbejdsfest blandt hjemlige hegn og haver«.

17. AUGUST: Forberedelsesklasserne mødte frem — med små nye »førsteklasses« drenge og piger som hædersgæster. Også ved denne fest glædede fru *Grethe Paaske* os med en oplæsning (Askepot og Fiddivav).

18. AUGUST: Skolen fejrede sin 19 års fødselsdag med et par spændende og muntre film (Bjerggeder, Chaplin).

6.-7. SEPTEMBER: Som så ofte før gik skovturen op til det skønne Asserbo, hvor »Birkegården«s gæstfri værtsfolk tog imod os med åbne arme. Her tilbragte vi et par hyggelige timer med leg og spadsereture i plantagen og nød i fulde drag det varme sensommervejr.

6. OKTOBER: Overinspektør *Jacob Bing* fortalte om og læste op af *Johannes V. Jensen*.



Fra sportspladsen



Lærerkamp i regnvejr



10. OKTOBER: Realisterne hørte »Mus og mænd« i skoleradioen.

16. OKTOBER: Alsangstime med høstsange...

11. NOVEMBER: Den årlige HØJSKOLEDAG indledtes med, at skolemesteren fortalte barndomserindringer, hvorefter der fulgte et djærvt og frisk sømandsforedrag af kaptajn Löber («Under Danebrog over Sydatlanten»). Dagen sluttede med et par smukke, belærende og muntre film (Indien, Bali — og en helt ny H. C. Andersen-film om den standhaftige tinsoldat). »Timerne« indledtes og afsluttedes med sange.

JULEMÅNEDEN forløb med vanlig hygge og feststemning. 1. december tændte lille Søren fra 1. klasse det første lys under morgensangen. — 4. december løb JULEMARKEDET af stabelen for fuld musik og med mægtigt ryk-ind af forældre og gamle elever. I Den lille Kabaret gentoges kæmpesucces'en fra i fjor: »Sangen om lærerne« og gjorde



Marcipankursus



Julestemning

atter stormende lykke. En ny sang fra fru Groves hånd om skolelivet blev sunget kvikt og muntert af hendes håbefulde pøde. Overskuddet gik til Børnenes Kontor. Om aftenen julebal! — 16. og 17. december opførtes »JULEHJERTET« for fulde huse. Det lille julespil handlede i år om en flok unge piger, som ved hjælp af små kravlenisser og egen barnetro skabte julestemning på det støvede og hverdagsagtige pigeinstitut. Såvel små som store klarede sig fint på de skrå brædder. — Julemåneden endte med et skuespil (5. klasse), et lille »marcipankursus« ved fru Rønberg og to stemningsfulde juleafslutninger.

3. FEBRUAR: Realisterne overværede »Hamlet« på Folketeatret.

11. FEBRUAR: Klædt i sjove og fantasifulde dragter slog de små »katten af tønden« i gymnastiksalen, tiljublet af deres store kammerater. — Sodavandsgilde i Ribers kælder.

3. MARTS: Gamle elever holdt teaften med dans. Stor tilslutning og hyggelig stemning.

10. MARTS: Forårsfest for mellemskolen.

4. MAJ: Alsangstime . . .

12. MAJ: Himlen græd, da realisternes sidste skoledag oprandt — men det forhindrede dog ikke, at de — traditionen tro — i spisefrikvarteret kastede læssevis af karameller i grams fra altanerne. Regnvejret fik heller ikke bugt med den længe imødesete lærer- og elevkamp. Trods piskende byger og pjaskvåd asfalt suste håndbolden fra mål til mål, skiftevis grebet og tabt af fjorten gæve, mere eller mindre regnvejrsklædte spillere. Slutresultat: 3-3!!



## En realist ser tilbage -

Kære Gunnar Jørgensen, kammerater og lærere,  
intet i dag ville være mig kærere,  
end om jeg dette brev kunne skrive  
— og stadig som elev på skolen blive!  
Men — tiden er gået,  
eksamen bestået,  
ufatteligt hurtigt er målet nået!  
Min skoletid, når jeg tænker tilbage:

en række skønne og fredfyldte dage!  
Under kastaniens løvtætte krone  
hørte vi sommersangene tone,  
et brus af stemmer, store og små,  
alle var med, selv på hverdage grå.  
Når regntunge skyer mørknede solen  
— altid var der dog solskin på skolen!  
Frihed, ansvar og kærlighed  
— det var læren, jeg voksede ved.  
Ude i livet den hjælper mig frem,  
står som et minde om skolen, mit »hjem«,  
med en »far«, der forstod mig, som ikke blev vred,  
når jeg, tankeløst, spøgen til bristepunkt drev. —  
Nu først forstår jeg, hvorfor denne skole  
betød, hvad den gjorde, for mig og mit hjem!  
Det var denne tanke, så rig og varm:  
»Prøv! — med kærlighedens stærke arm . . .«

TAK!

Ellen Grove





## Forskelligt

I årets løb har enkelte klasser foretaget botaniske ekskursioner under ledelse af hr. *Steiner* og hr. *Hjorth* — Mange af skolens elever har med forældrenes tilladelse medvirket ved mærkesalg på forskellige »dage«. — 3. og 4. klasse har ved politiets velvilje modtaget en god og grundig (og fornøjelig!) *færdselsundervisning*. — Hovedparten af skolens elever har overværet *Skolescenens* og *Skolebioens* forestillinger. — Også *Skoleradioen* har af og til været aflyttet. — Endvidere har enkelte klasser aflagt besøg på udstillinger og fabrikker. — Som de foregående år har så godt som alle klasser i årets løb afholdt muntre og hyggelige *klasseaftener*.

## Willi Naumanns mindegave

Hvert år uddeles en bogpræmie til elever, som året igennem har ydet en særlig fortjenstfuld indsats for skolelivet. I 1955 blev det *Claus Jacobsen* fra realklassen.

## Gaver

I årets løb har vi haft den glæde at modtage følgende gaver til skolen og dens samlinger: kryolit (*Nils* og *Karin*), muslingskaller og snegle-huse (*Yuban Hygom*), turak fra Østafrika (*Bjarne A.-S.*), hulepindsvins-pigge (*Niels B.*), dampmaskine (*Kai R.*), ræv (*Elise Smidth*), ægsamling (*Ulla B.*), element (*Anders I.*), æg, kogler (*Niels P.*), sten (*Jens Otto*), hajæg, sømus, kryolit (*Jørgen Crone*), prospektkortsamling (kaptajn *Hjorth*). — For disse — og muligt ikke nævnte — gaver siger vi hjertelig tak.

## Sporten ved skolen!

Skolen har fået ny glarmester. Bortset herfra er der ikke meget nyt at berette. Vi fik naturligvis en ny gymnastiklærerinde i begyndelsen af skoleåret, midt i skoleåret og har også fået een mod slutningen af skoleåret.

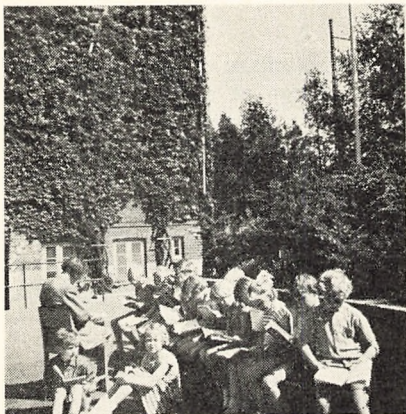
Som sædvanlig har vi spillet håndbold mod Gentofte Statsskole. Sejrenes antal var ikke store, men det var glædeligt at se de mindre klassers iver og spilleglæde, som snart vil give fine resultater. Allerede mod Skovgårdsskolen indfrie de mindre klasser de forventninger, man stillede til dem.

Årets kamp, realklassen mod lærerne, endte sensationelt 3-3. Det var eventyrlig godt gjort af eleverne og dommeren.

P. S. Efterlysning. En elev efterlyser et håndklæde. Det er ikke, fordi han skal bruge det, men han skal have det med hjem.

A. P.





Time med fru Meyling



Jøpelt tager på tur

## Mellemskole- og realeksamen

Følgende elever bestod i 1955 henholdsvis mellemskole- og realeksamen:

Jan Anworth, Ole Buhl, Povl Christophersen, Jørgen Scot Hansen, Reidar Hansen, Sven Høg Henriksen, Jette Hilming, Bent Jarstrup, Jytte Stig Jensen, Jørgen Juel, Finn Sture Larsen, Ann Maarbjer, Mette Møller, Hanne Palsbo, Niels Springborg, Marie Mikkelsen Sørensen, Grethe Thygesen, Brita Walther, Loa Wammen, Marianne Weilskov, Hanne Westergaard. — Niels Alstrup, Ann Berggreen, Tor Blocch, Søren Bredsdorff, Per Christensen, Jeanne Francis, Ellen Grove, Marianne Hoffmann, Dorte Kjær, Mogens Kortegaard, Niels Kryger, Randi Krüger, Per Leopold, Michael Lønberg-Holm, Finn Ole Olsen, Helen Petersen, Søren Rasmussen, Kitten Rosenstand, Bo Rønne-Lotz, Steffen Schjødt, Elisabeth Sporon, Kirsten Steffensen, Grete Svendsen.

Anne Hansen, Liselotte Hendriksen, Claus Helmer Jensen, Jens Friese, Ingrid Kiær, Jeanne Rasmussen, Bjørn Riis-Hansen, Annette Smidt, Merete Strøyberg. — Hanne Lise Bagger, Annette Green, Inger Grove, Inge Hirsch, Mads Højgaard, Claus Jacobsen, Ingelise Krüger, Stig Moltzen-Nielsen, Jørgen Nordlund, Grethe Pedersen, Claus-Jørgen Santon, Ulla Strand.

## Meddelelser

SKOLENS LEDER træffes daglig kl. 14-15, men der kan altid telefonisk aftales andre tider.

FORÆLDRESAMTALER. Forældrene er hjertelig velkommen på skolen. En samtale om barnet — dets evner, arbejdsmåde og fremtid — vil altid være af værdi både for hjemmet og for skolen.

SKOLENS LÆGE: *Mogens Krasilnikoff.*

SKOLEHUER kan købes i Magasin du Nord (pris kr. 10,50).

SKOLEEMBLEMER (kr. 0,90) kan købes hos hr. Riber. — SKOLEMÆRKER til gymnastikdragter (kr. 2,05) købes hos gymnastiklæreren.

— **NB. Bøger og tøj bedes mærket med navn!!** —

SKOLENS TELEFONER: Helrup 4395 (lederen). Helrup 35042 (eleverne).

— Det nye skoleår begynder torsdag den 16. august —